

troer derfor, at dette Forslag, selv om man vil følge den Anviisning, at gjøre Overformynderi-væsenet til en Communesag, trænger til en betydlig Forbedring.

Suel: De fem Forslag, som foreligge i denne meget vigtige Sag, dele sig i to Classer. De tre af dem gaae ud paa Massebestyrelse, saaledes som den alt finder Sted i Kjøbenhavn. De to andre ere væsentlig baserede paa Bærgbestyrelse. Blandt disse Forslag kan jeg af Grunde, som jeg nærmere skal tillade mig at udvikle, ikke slutte mig til noget af dem, som gaaer ud paa at indføre Massebestyrelse. Derimod kunde jeg slutte mig til det Forslag, som Udvalgets Mindretal har fremsat, og jeg skulde ikke have beriget den Literatur, som er fremkommen over denne Gjenstand, med mit Forslag, dersom jeg ikke havde fundet særlig Anledning dertil i de Motiver, hvormed Regjeringen har fremlagt Lovudkastet. De ærede Medlemmer, som ere sagkyndige i denne Sag, ville have seet, at det Forslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, væsentlig er det, som er indført i Norge ved en Lov af 1857. Der er kun foretaget saadanne Tilsempninger, som ere aldeles nødvendige for at Loven kan overføres paa dansk Grund. Jeg skal derfor ikke smykke mig med laante Tjer, forsaavidt Lovforslaget skulde findes godt og antageligt, ligesom jeg ikke vil bære noget Ansvar derfor, dersom man ikke finder det antageligt (En Stemme: Jo!). Det sees, at Regjeringen, da den tog Sagen under Overveielse, ogsaa har været inde paa Spørgsmaalet, om man ikke skulde gaae samme Vej, som man er gaaet i Norge, og det fremgaaer af Motiverne til Regjeringsudkastet, at man har sat sig i Forbindelse med den norske Regjering og har indhentet Oplysninger fra denne. Men Regjeringen er herefter kommen til det Resultat, at den Ordning, som er indført i Norge, ikke passer for os. Jeg troer imidlertid, at de Indvendinger, som i Motiverne findes anførte mod at tage Norge til Forbillede, ere af den Bestaaffenhed og støtte sig paa saadanne Feiltagelser, at man ikke af de i Motiverne anførte Grunde — andre har jeg hidtil ikke hørt eller seet fremsatte — bør forkaste det Princip, som gjælder i Norge og

de fleste andre Steder i det nordlige Europa. 3 Motiverne til Regjeringens Udcast anføres det som et Motiv til ikke at optage den norske Ordning, at efter statistiske Beregninger er der saa stor Forskjel paa hver enkelt Myndlings Formue i Norge og Danmark, at allerede den Omstændighed gjør det nødvendigt, at søge at sikkre den danske Myndling, som formenes at have en tredobbelt saa stor Formue gjenne-suitsviis mod den norske, paa en ganske anden Maade, end det er nødvendigt med Hensyn til denne. Det hedder nemlig i Motiverne, at Norge i 1860 havde Overformynderipenge til et Beløb af 5,332,000 Speciesdaler, altsaa mellem 10 og 11 Millioner Rigsdaler, som falder paa 41,700 Umyndige; i Danmark har man derimod anslaaet Umyndiges Midler til et Capitalbeløb af 15,500,000 Rd., som, mærk-værdig nok, falder paa accurat det halve Antal Myndlinge, nemlig 20,000. Enhver, der nu veed, at Norge har et Indbygggerantal af c. 1,400,000, medens Danmark har c. 1,500,000, studser ved denne Beregning. Hvorledes er det muligt, at Norge, som har et ringere Antal Indbyggere, har accurat dobbelt saa stort et Antal Myndlinge som Danmark? Det kan ikke hænge rigtig sammen, al den Stund den danske og den norske Lovgivning i Henseende til Pupilvæsenet falde aldeles sammen. Endog Lovgivningen om Kvindens Myndighed er i Norge den samme som her, — der er kun den Forskjel, at Kvinden i Norge behøver en Curator, — og myndige Kvinners Midler høre altsaa ikke ind under Overformynderibestyrelsen. Hvorledes er det da muligt, at Norge kan have det dobbelte Antal Myndlinge mod Danmark? Jeg har søgt at faae Lys i denne Sag ved at correspondere med Venner i Norge, jeg har indledet Brevvevling derom og faaet forskellige Actstykker tilsendte, som jeg, isald den høitærede Justitsminister ønsker det, skal stille til hans Disposition tilligemed den hele Correspondance. Det fremgaaer deraf, at der i Overformynderiregisterne for Norge er optaget alle Myndlinges Midler, selv om de ere under 16 Species-Daler — 16 Species-Daler er nemlig det Beløb, som i Norge er sat som Grændsen for de Midler, som ikke høre ind under Overformynderibestyrelsen, medens det